
СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

УДК 343.237:343.36

Андрій Сергійович Беніцький,
кандидат юридичних наук, доцент
(Херсонський факультет Одеського державного
університету внутрішніх справ, Херсон)

ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДИКАТНОГО (ОСНОВНОГО) ЗЛОЧИНУ, ЯКИЙ ПЕРЕДУЄ ВІДМИВАННЮ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

У статті розглянуто ознаки предикатного (основного) злочину, який передує відмиванню злочинних доходів. Проаналізована судова практика України щодо протидії відмиванню «брудних» капіталів. Розглянуто підходи деяких держав-учасниць СНД щодо встановлення предмета легалізації майна, одержаного злочинним шляхом, а також вплив міжнародних правових норм на законодавче визначення предмета злочину, передбаченого ст. 209 КК України. Сформульовано рекомендації щодо тлумачення первісного злочину, який передує відмиванню злочинних доходів.

Ключові слова: *предикатний (основний) злочин, відмивання злочинних доходів, предмет злочину.*

© А. С. Беніцький, 2015

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ. В юридичній літературі висловлювалися пропозиції щодо необхідності зміни редакції примітки 1 до ст. 209 Кримінального кодексу України (далі – КК України) у частині визначення переліку предикатних злочинів, доходи від яких будуть утворювати предмет відмивання.

Законом України від 15 листопада 2011 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності» [1] було внесено зміни, зокрема, щодо розуміння предикатного злочину, що передувало відмиванню. Згідно із Законом суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, визнається діяння, за яке КК України передбачено основне покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (за винятком діянь, закріплених ст. 212 і 212¹ КК України), або діяння, вчинене за межами України, якщо воно визнається суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, за кримінальним законом держави, де воно було вчинене, і є злочином за КК України та внаслідок вчинення якого незаконно одержано доходи.

Однак 14 жовтня 2014 р. Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення» (далі – Закон України від 14 жовтня 2014 р.) було внесено зміни до ст. 209 КК України. Із примітки 1 до названої статті було виключено положення «(за винятком діянь, передбачених статтями 212 і 212¹ Кримінального кодексу України)» [2].

Після набрання чинності Закону України від 14 жовтня 2014 р. у правозастосовчих органів виникнуть питання щодо тлумачення ознак предмета відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ. Суттєвий внесок у дослідженні предикатних (основних) злочинів, які передують легалізації «брудних» капіталів, зробили такі вчені, як П. В. Агапов, В. М. Алієв, А. О. Ганіхін, С. О. Дробот, А. В. Зарубін, Б. Г. Розовський, Г. О. Усатий, О. О. Чаричанський та ін. Однак в юридичній літературі залишаються відкритими питання щодо визначення предмета відмивання злочинних доходів. Систематичні зміни законодавцем України редакції ст. 209 КК України тому пряме підтвердження.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ. Метою дослідження є визначення ознак предикатного (основного) злочину, який передує відмиванню злочинних доходів.

Виклад основного матеріалу. Відмивання злочинних доходів вважається злочином міжнародного характеру, тому кримінальній

відповідальності за його вчинення підлягають не тільки громадяни України, а й особи без громадянства та іноземці. У формулюванні «або діяння, вчинене за межами України, якщо воно визнається суспільно небезпечним протиправним діянням, що передувало легалізації (відмиванню) доходів, за кримінальним законом держави, де воно було вчинене, і є злочином за Кримінальним кодексом України та внаслідок вчинення якого незаконно одержані доходи», яке міститься в примітці 1 до ст. 209 КК України в редакції 2010 р., визначено умови, за яких іноземці та особи без громадянства, що не проживають постійно на території України, можуть бути притягнені до відповідальності за ст. 209 КК України.

Отже, згідно з наведеним положенням для притягнення за ст. 209 КК України іноземців та осіб без громадянства, що не проживають постійно на території України, необхідно, щоб предикатне діяння, яке передувало відмиванню, вчинене за межами України, мало такі ознаки: 1) визнане за законодавством іншої держави як злочин, котрий передував відмиванню злочинних доходів; 2) за кримінальним законодавством України за такий злочин передбачено покарання у виді позбавлення волі або штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Між тим доцільно було б визнати предметом відмивання доходи від будь-якого предикатного злочину, незалежно від виду чи розміру покарання. Такий підхід не суперечить міжнародно-правовим документам.

Так, у ст. 6 (правопорушення, що розуміються як відмивання) Страсбурзької конвенції 1990 р. ідеться про матеріальні цінності, здобуті від злочинів. У цій же статті використовується термін «основне правопорушення», зміст якого розкривається в п. «е» ст. 1 так: «... будь-який кримінальний злочин, у результаті якого виникли доходи, що можуть стати предметом злочину, зазначеного у статті 6 цієї Конвенції» [3, с. 304]. Відповідно до п. «с» статті 1.3 Типового законодавства про відмивання грошей та фінансування тероризму «основне правопорушення» розуміється як будь-яке правопорушення, яке породжує злочинні доходи [4, с. 7], а згідно з п. «а» статті 1.3 цього документа пропонується декілька варіантів визначення основного (предикатного) правопорушення, яке передує відмиванню доходів. Означимо їх. «Основне правопорушення» відповідно до: першого варіанта – це будь-яке правопорушення, до другого – правопорушення, за вчинення якого встановлено вищу межу покарання у виді позбавлення волі на строк понад один рік, третього – правопорушення, за яке передбачено нижчу межу покарання у виді позбавлення волі на строк понад шість місяців, четвертого – правопорушення, визначені в статтях [конкретного законодавства, наприклад Кримінального кодексу] [4, с. 7].

У державах пострадянського простору перелік предикатних злочинів, які передували відмиванню, визначається по-різному. На це певним чином впливали положення модельних законів, прийнятих на рівні держав-учасниць СНД. Так, згідно з п. 2 ст. 2 (основні поняття) Модельного закону «Про протидію легалізації («відмиванню») доходів, отриманих незаконним шляхом», прийнятого на дванадцятому пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць СНД у грудні 1998 року, під доходами, отриманими свідомо незаконним шляхом, розумілися фінансові кошти в національній та іноземній валюті, рухоме та нерухоме майно, майнові права, об'єкти інтелектуальної власності, інші об'єкти цивільних прав, отримані в результаті вчинення навмисних дій, що суперечать вимогам законодавства держави [5, с. 183]. Міжпарламентська Асамблея держав-учасниць СНД під висовлюванням «що суперечать вимогам законодавства» розуміла кримінальне, адміністративне та інше законодавство, яке передбачало відповідальність за правопорушення. Необхідно відзначити, що в деяких державах-учасницях СНД предметом відмивання держави визнаються доходи, отримані незаконним шляхом (Росія (до 2001 р.), Молдова (до 2007 р.), Казахстан, Киргизстан, Таджикистан). Під таку категорію підпадають не тільки злочини, а й адміністративні проступки та цивільно-правові делікти.

У 2000-х рр. розуміння джерела походження доходів, які є предметом відмивання, на рівні СНД поступово змінювалося. Наприклад, у статті 2 Угоди держав-учасниць СНД про протидію легалізації (відмиванню) злочинних доходів та фінансуванню тероризму від 5 жовтня 2007 р. використовується термін «злочинні доходи», під якими маються на увазі грошові кошти та інше майно, отримані внаслідок вчинення злочину [6]. Крім того, у новій редакції Модельного закону «Про протидію легалізації («відмиванню») доходів, отриманих злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму», прийнятого на тринадцятому пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць СНД (постанова 30-10 від 3 квітня 2008 р.) було змінено розуміння джерела походження відмивання доходів. Так, відповідно до ст. 3 нової редакції цього Модельного закону предметом відмивання стали доходи, отримані злочинним шляхом, тобто кошти або інше майно, отримані в результаті вчинення злочину [7].

З огляду на це до кримінального законодавства деяких держав-учасниць СНД було внесено зміни. Зокрема, статтею 174 КК РФ у редакції 1996 р. було передбачено відповідальність за відмивання коштів або іншого майна, добутих незаконним шляхом. Враховуючи тлумачення терміна «незаконний», треба було розуміти, що джерелом походження майна, яке відмивається, міг бути не тільки злочин, а й адміністративний проступок.

Разом із тим М. А. Снетков, А. Є. Жалинський та інші російські вчені стверджували, що незаконність повинна полягати в порушенні кримінально-правової заборони [8, с. 517; 9, с. 397]. Однак із такою позицією науковців навряд чи можна погодитися, оскільки в диспозиції ст. 174 КК РФ тоді було б використано термін «злочинним шляхом». Водночас необхідно зазначити, що правоохоронні органи та суди Росії, як правило, виключали кримінальну відповідальність за відмивання доходів, якщо цьому злочину передувало вчинення адміністративного правопорушення. Законом РФ № 121 від 7 серпня 2001 р. «Про внесення змін і доповнень у законодавчі акти Російської Федерації у зв'язку з прийняттям Федерального закону «Про протидію легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом» [10] ст. 174 КК РФ було змінено. Законодавець РФ установив відповідальність за відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом.

Серед учених Росії залишаються прихильники думки, що предметом відмивання повинні бути доходи, отримані незаконним шляхом. Так, Л. М. Куровська вважає, що кримінальну відповідальність за легалізацію необхідно поширити не тільки на доходи, одержані злочинним шляхом, а й на будь-які незаконні способи його отримання [11, с. 9]. Позицію про необхідність розгляду предмета злочину, передбаченого ст. 174 КК РФ, як коштів або іншого майна, здобутих не тільки злочинним шляхом, а й унаслідок вчинення інших протизаконних дій, також відстоює В. М. Алієв [12, с. 35].

Подібно до РФ було проведено реформування антилегалізаційного законодавства в Республіці Молдова. Так, ст. 243 (відмивання грошей) КК Республіки Молдова в редакції 2002 р. була передбачена відповідальність за здійснення законних фінансових операцій з коштами або іншими цінностями, свідомо добутими незаконним шляхом [13]. Згідно зі ст. 3 (основні поняття) Закону Республіки Молдова «Про попередження і боротьбу з відмиванням грошей» від 15 листопада 2001 р. № 633 відмивання грошей розглядалося як «навмисні дії, які вчиняються з метою додати законного характеру джерелу і походженню коштів, майна або доходів, отриманих незаконно – унаслідок вчинення злочинів або інших правопорушень...» [14]. Однак Законом Республіки Молдова «Про попередження та боротьбу з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму» від 26 липня 2007 р. № 190-XVI було внесено зміни у визначення предмета відмивання. Так, згідно зі ст. 3 (основні поняття) цього Закону під відмиванням грошей треба розуміти визначені ст. 243 Кримінального кодексу дії, здійснювані з метою надання законного характеру джерелу походження незаконних доходів або з метою приховування походження чи належності таких доходів. Під незаконними доходами

згідно зі ст. 3 цього ж Закону вважалося будь-яке майно, призначене або використане для злочину або здобуте, прямо чи опосередковано, у результаті вчинення злочину, будь-яка вигода, отримана від цього майна, а також будь-яке майно, конвертоване або перетворене частково чи повністю з майна, призначеного або використаного для злочину чи добутого в результаті вчинення злочину, та з вигод, отриманих від цього майна [15].

Слід відзначити, що у ст. 193 (легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих незаконним шляхом) проекту КК України, який розглядався Верховною Радою в перших двох читаннях, у диспозиції статті, що передбачала відповідальність за відмивання, уживалося формулювання «вчинення фінансових операцій та інших угод з грошовими коштами та іншим майном, здобутими завідомо незаконним шляхом» [16]. У третьому читанні проекту КК України термін «незаконним шляхом» було замінено на «злочинним шляхом». Такий підхід законодавця України при визначенні джерела походження майна, що відмивається, цілком виправданий. Кримінально караними не повинні бути діяння з відмивання доходів, отриманих унаслідок вчинення адміністративного проступку. Це б суперечило міжнародно-правовим актам, прийнятим на рівні ООН і Ради Європи, а також не зумовлювалося ступенем суспільної небезпечності легалізації таких доходів.

Пленум Верховного Суду України в абз. 1 п. 10 своєї постанови «Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» від 15 квітня 2005 р. № 5 цілком правильно підкреслює, що не можуть вважатися одержаними внаслідок вчинення предикатного діяння кошти або інше майно, якими особа не заволоділа (які не отримала) шляхом вчинення злочину, а незаконно утримала, приховала, не передала їх державі за наявності обов'язку це зробити [17, с. 11]. Між тим Верховний Суд України розширяє перелік злочинів, доходи від яких не можуть становити предмет відмивання злочинних доходів. Так, у абз. 2 п. 10 своєї постанови від 15 квітня 2005 р. Пленум Верховного Суду України пропонує не вважати предметом відмивання контрабандно ввезені в Україну товари та інші предмети, зазначені в диспозиції ч. 1 ст. 201 КК України, якщо вони отримані (здобуті) за межами України не злочинним, а законним шляхом.

Дійсно, при перебуванні за межами України законність цих товарів і предметів сумнівів не викликає. Проте контрабандне переміщення через кордон автоматично робить ці товари та предмети в Україні такими, що отримані незаконним шляхом. Вони не можуть бути викорис-

тані за призначенням або в обігу, бо не мають відповідного правового статусу, підтвердження правомірності свого перебування в нашій державі. За змістом та буквою ст. 201 КК контрабандно ввезені товари та предмети для їх власника в Україні *не можуть не вважатися набутими злочинним шляхом*. Такий висновок підтверджується санкцією ст. 201 КК України, яка передбачає конфіскацію контрабандних товарів і предметів як незаконно ввезених, тобто незаконно придбаних на території України.

Як уже раніше було сказано, в примітці 1 до ст. 209 КК України в редакції 2010 р. законодавець виключає з переліку предикатних злочинів, які можуть передувати відмиванню, злочини, передбачені ст.ст. 207, 212 та 212¹ КК.

Слід відзначити, що в юридичній літературі висловлювалися думки про недоцільність виключення з переліку предикатних злочинів, що передують відмиванню, діянь, передбачених ст. 212 та 212¹ КК України. Привертають увагу рекомендації таких міжнародних організацій, як ФАТФ, МВФ та інші, які пропонують доходи, отримані в результаті вчинення митних та податкових злочинів, уважати предметом відмивання злочинних доходів [18].

Так, 16 лютого 2012 р. ФАТФ на Пленарному засіданні затвердила Міжнародні стандарти з протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдженню зброї масового знищення. Цей документ містить нову редакцію сорока рекомендацій, спрямованих на протидію відмиванню «брудних» коштів. У рекомендації 3 (злочин відмивання коштів) у редакції 2012 р. ФАТФ пропонує країнам застосовувати поняття «злочин відмивання коштів» до всіх серйозних злочинів із метою охоплення якомога ширшого спектра предикатних злочинів. До таких злочинів ФАТФ рекомендує включати податкові злочини (пов'язані з прямими та непрямыми податками) [19].

Враховуючи це, Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню поширення зброї масового знищення» 14 жовтня 2014 р. із примітки 1 до ст. 209 КК України виключено формулювання «(за винятком діянь, передбачених статтями 212 і 212¹ Кримінального кодексу України)» [2].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підхід українського законодавця щодо включення до предикатних податкові злочини цілком обґрунтований та відповідає міжнародному законодавству щодо протидії відмиванню «брудних» капіталів. Предметом злочину, передбаченого ст. 209 КК України, повинні бути доходи, одержані від будь-якого злочину, що передував відмиванню.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності у сфері господарської діяльності: Закон України від 15.11.2011 р. № 4025-VI» // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 25. – С. 1041. – Ст. 263
2. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: Закон України від 14.10.2014 р. № 1702-VII [Електронний ресурс] // Сайт : «Верховна Рада України». – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1702-18>. – Дата доступу : 07.11.2014.
3. Конвенція Ради Європи проти відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом (Страсбург, 1990 р.) // Офіційний вісник України. – 1998. – № 13, 16 квітня. – С. 304.
4. Типовое законодательство об отмывании денег и финансировании терроризма // Управление Организации Объединенных Наций по наркотикам и преступности. – Нью-Йорк, 2005. – 47 с.
5. О противодействии легализации («отмыванию») доходов, полученных незаконным путем: Модельный закон, принятый на двенадцатом пленарном заседании Межпарламентской Ассамблеи государств – участников СНГ (постановление № 12-8 от 08.12.1998 г.) // Болотский Б. С. Борьба с отмыванием доходов от индустрии наркоторговли в странах Содружества / Б. С. Болотский, А. Г. Волеводз, Е. В. Воронова, Б. Ф. Калачев. – М.: Юрлитинформ, 2001. – С. 181–199.
6. Договор государств – участников Содружества Независимых Государств о противодействии легализации (отмыванию) преступных доходов и финансированию терроризма от 05.10.2007 г. [Электронный ресурс] // Сайт «СоюзПравоИнформ». – Режим доступа: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=19177. – Дата доступу : 10.10.2014
7. О противодействии легализации («отмыванию») доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма: Модельный закон (новая редакция), принятый на тринадцатом пленарном заседании Межпарламентской Ассамблеи государств – участников СНГ (постановление № 30-10 от 03.04.2008 г.) [Электронный ресурс] // Сайт : «Национальное Собрание Республики Армения». – Режим доступа: <http://www.parliament.am/library/modelayin%20orenqner/121.pdf>. – Дата доступу : 10.10.2014.
8. Руководство для следователей / под ред. В. А. Снеткова, Н. А. Селиванова. – М. : Инфра-М, 1997. – 732 с.

9. Комментарий к Уголовному кодексу Российской Федерации / под ред. Генерального прокурора РФ, проф. Ю. И. Скуратова и председателя Верховного Суда РФ В. М. Лебедева. – 2-е изд., изм. и доп. – М. : Издательская группа ИНФРА-М–НОРМА, 1998. – 832 с.
10. О внесении изменений и дополнений в законодательные акты Российской Федерации в связи с принятием Федерального закона «О противодействии легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем»: Закон Российской Федерации от 07.08.2001 г. № 121-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 2001. – № 33. – Ч. 1. – Ст. 3424.
11. Куровская Л. Н. Уголовно-правовые проблемы противодействия легализации преступных доходов : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Л. Н. Куровская. – М., 2004. – 28 с.
12. Алиев В. М. Теоретические основы и прикладные проблемы борьбы с легализацией (отмыванием) доходов, полученных незаконным путем: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Вагиф Музафарович Алиев. – М., 2001. – 51 с.
13. Уголовный кодекс Республики Молдова [Электронный ресурс] // Сайт : «Законодательство Республики Молдова». – Режим доступа : <http://lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=333674&lang=2>.
14. О предупреждении и борьбе с отмыванием денег: Закон Республики Молдова от 15.11.2001 г. № 633-XV [Электронный ресурс] // Сайт : «Законодательство Республики Молдова». – Режим доступа до документа : <http://www.law-moldova.com/laws/rus/boribe-sotmyvaniem-deneg-ru.txt>
15. О предупреждении и борьбе с отмыванием денег и финансированием терроризма: Закон Республики Молдова от 26.07.2007 г. № 190-XVI [Электронный ресурс] // Сайт : «Министерство юстиции Республики Молдова» – Режим доступа: <http://lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=325094&lang=2>.
16. Проект Кримінального кодексу України від 05.04.1998 р. № 1029 [Електронний ресурс] // Сайт : «Верховна Рада України». – Режим доступу до документа : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=3865
17. Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: постанова Пленуму Верховного Суду України від 15.04.2005 р. № 5 // Вісник Верховного Суду України. – 2005. – № 5 (57). – С. 9–12.

18. Руководящие указания ФАТФ. Оценка рисков отмыwania денег и финансирования терроризма на национальном уровне [Электронный ресурс] // Сайт : «EAG». – Режим доступа: http://eurasiangroup.org/FATF_risk_assessment.pdf.
19. Міжнародні стандарти з протидії відмиванню доходів та фінансуванню тероризму і розповсюдженню зброї масового знищення (рекомедації ФАТФ), затверджені Пленарним засіданням ФАТФ 16 лютого 2012 р. [Електронний ресурс] // Сайт : «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку». – Режим доступу: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/content/792/1361363961.pdf
Стаття надійшла до редакції 05.05.2015.

Андрей Сергеевич Беницкий,

кандидат юридических наук, доцент

(Херсонский факультет Одесского государственного университета внутренних дел, Херсон, Украина)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПРЕДИКАТНОГО (ОСНОВНОГО) ПРЕСТУПЛЕНИЯ, ПРЕДШЕСТВУЮЩЕГО ОТМЫВАНИЮ ДОХОДОВ, ПОЛУЧЕННЫХ ПРЕСТУПНЫМ ПУТЕМ

В статье рассмотрены признаки предикатного (основного) преступления, предшествующего отмыванию преступных доходов. Проанализированы судебная практика Украины и законодательство по противодействию отмыванию «грязных» капиталов. Рассмотрены подходы некоторых государств-участниц СНГ относительно определения предмета легализации имущества, полученного преступным путем. Установлено влияние международных правовых норм на законодательное определение предмета преступления, предусмотренного ст. 209 УК Украины. Сформулированы рекомендации по толкованию первоначального преступления, предшествующего отмыванию преступных доходов.

Ключевые слова: *предикатное (основное) преступление, отмывание преступных доходов, предмет преступления.*

Andrey S. Benitsky,

candidate of law sciences, assistant professor

(Kherson Faculty of Odessa State University of Internal Affairs, Kherson, Ukraine)

DEFINITION OF A PREDICATE (PRIMARY) OFFENCE, WHICH PRECEDES THE LAUNDERING OF PROCEEDS OF CRIME

The article describes the features of the predicate (primary) offence, which precedes money laundering.

We have defined the influence of international legal norms on money laundering, adopted by the United Nations Organization, the Council of Europe, and other international organizations, as well as legislation against money laundering of post-Soviet states. The paper highlights some issues of reforming legislation against money laundering in Russia and Republic of Moldova. Some bills, establishing responsibility for money laundering, which were considered by Verkhovna Rada, are analyzed.

We have considered different approaches of CIS states on defining the subject of legalization of property obtained by crime. It is noticed that different post-Soviet states form the lists of predicate offences, which precede laundering, in different ways. Their determination primarily affected the model laws adopted by CIS member states. Among post-Soviet scientists there are still followers of the idea that incomes, obtained by crime, should be a subject of legalization.

When studying the origin of the laundered property, we have noticed that a person should not be prosecuted for laundering incomes, obtained by committing administrative offences. Such prosecution would be contrary to the international acts adopted by the U.N. and the Council of Europe, as well as would not correspond to the degree of public danger of such money laundering.

We have analyzed the jurisprudence of Ukraine on countering dirty capitals. Plenum of the Supreme Court of Ukraine in its judgment «On the practice of courts of law on criminal responsibility for legalization (laundering) incomes, obtained by crime» on April 15, 2005 № 5 rightly stresses that money or other property, obtained not by a crime, but gained by withholding, concealing, not transferring to a state authority, cannot be regarded as obtained by a predicate offence.

The paper draws attention to the expressed in the legal literature thoughts on inappropriate excluding from the list of predicate offences the crimes under Articles 212 (evasion of taxes, fees (mandatory payments) and 212-1 (evasion of a single fee for obligatory state pension insurance) of the Criminal Code of Ukraine.

The approach of the legislator of Ukraine regarding the inclusion tax offences in the number of predicate is fully justified and corresponds with international legislation against money laundering. The subject of a crime under Article 209 of the Criminal Code of Ukraine – is any income, obtained by any crime, which preceded money laundering.

Key words: *predicate (primary) offence, money laundering, subject of a crime.*

